

Vær saa artig, fra min Side er der intet til Hinder!

Jeg tror ikke, det kan nytte noget, at jeg kommer ind paa alle de Enkeltheder, som er blevet anført. Jeg vil gerne endnu sige lidt om Bankernes Stilling. Der blev af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) anført en Udtalelse, de har brugt, og som skulde være særlig betydningsfuld, og som jeg for Resten ogsaa tillægger Betydning, men ikke ganske paa samme Maade som det ærede Medlem. Det er den Udtalelse, hvori det siges overfor Finansministeren, at man anmoder ham om „af yderste Evne at drage Omsorg for, at Staten ikke paa ny i indeværende Aar kommer til at henvende sig til Laanemarkedet, og i alt Fald ikke, forinden det er blevet afgjort, om og med hvor stort et Beløb dette maa belastes i Anledning af de Statsudgifter, som Sønderjyllands Indlemmelse i Kongeriget vil medføre“. Der staar her kun, at Bankerne anmoder Finansministeren om af yderste Evne at sørge for; at der ikke kommer noget nyt Laan i indeværende Finansaar, saa vidt det er muligt, og dernæst, at man mener, at det i alt Fald maa vente, til Opgørelsen af et stort Laan, som man jo fra alle Sider maa mene, det meget let kan blive nødvendigt at optage, har fundet Sted. Andet staar der ikke, og det er efter min Mening ikke at tale Politik, hvad vel heller ikke det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer mener, at det er, men det er en ganske naturlig Udtalelse fra Bankerne, som har haft Vanskelighed ved at tage dette Laan og frygtet for, at det ikke kunde absorberes.

Den ærede sidste Taler spurgte mig, hvorfor Provisbankerne var gaaet ud ved den sidste Forhandling om Laanet. Dertil maa jeg svare, at Provisbankerne og Revisionsbanken som Repræsentant for Provisbankerne ønskede ikke at deltage i Laanet, naar der var Tale om en saadan Spærring, som her er lagt paa de første tre Aar. Revisionsbanken og dens Banker vilde kun deltage i Laanet, naar der var Tale om et Udbud straks. Dernæst spurgte det samme ærede Medlem, hvorfor Sparekasserne ikke var tagne med. Ja, der er altsaa en Modsætning mellem mig og det ærede Medlem. Jeg mener, at naar Staten faar det Laan, som den ønsker, og paa saa fordelagtige Vilkaar som muligt af de Banker, med hvilke den nu har handlet Gang efter Gang, er der ikke

nogen Grund for Staten til at udvide Omfanget af sine Laangivere. Jeg ser ikke, at det havde nyttet det fjerneste, om jeg var gaaet til Sparekasserne ved denne Lejlighed, medens jeg meget vel kan tro, at der kan komme en Lejlighed ved et senere Laan, hvor det fra Finansministeriets Side bliver naturligt og nødvendigt at henvende sig til andre.

Men, som sagt, der er saa mange Enkeltheder anført, at det vilde være for vidtløftigt for mig at komme ind derpaa og ganske sikkert ogsaa for vidtløftigt for Folketinget — vi skulde vel af mange Grunde snart ende Forhandlingen —, saa det skal jeg ikke gøre. Jeg maa dog til Slutning sige en Smule om, hvorledes Forslaget nu ligger. Mod selve Forslaget er der altsaa intet at indvende, men der faldt jo Antydninger af, at der skulde være Mulighed for at knytte visse Betingelser til Vedtagelsen deraf. Som en Betingelse kan jeg egentlig ikke regne det, at man ønsker Oplysninger om den nuværende finansielle Situation, eller at man, forsaa vidt det kan gives, ogsaa ønsker Oplysninger om det næste Finansaars finansielle Situation. I det Omfang, hvori saadanne Oplysninger kan ydes, vil de naturligvis blive ydet af Finansministeriet og, hvis man vil henvende sig til andre Medlemmer af Regeringen, da ogsaa af dem. Man kan jo ikke forlange mere, end man kan give, og følgelig kan dette vel ikke være en Betingelse paa anden Maade end, at man vil kræve Oplysninger, og at man vil modtage saadanne. Mere vil jeg ikke gerne se deri endnu. Naar det ærede Medlem for Rander Amts 6te Valgkreds dernæst sagde, at man ved venskabelig Forhandling maatte se at enes om alle de Foranstaltninger, der falder ind under Prisreguleringen, og om alle de Love eller særlig den Hovedlov, der betinger dem, og ved venskabelig Forhandling maatte søge en Afvikling paa dette Punkt, vil jeg svare, at der kan selvfølgelig ikke være noget til Hinder for en saadan venskabelig Forhandling. Jeg betoner Ordet venskabelig, fordi det ærede Medlem selv to Gange betonedes Ordet venskabelig om de Forhandlinger, der skal føres. Til dette Lovforslag, der handler om et indenlandsk Statslaan, kan der ikke knyttes Betingelser, som ikke har det allerfjerneste med Lovforslaget eller med Sagen selv at gøre. Jeg ved heller ikke, om det er i nogens Tanke, men jeg finder det rigtigt at sige det. Lovforslaget maa, som jeg har tilladt mig at sige, vedtages inden den 1. Marts i alt væsentligt i dets nuværende